

## A tanács nem szállítja le az új városi bérházak lakbéréit.

(A Délmagyarország munkatársától.) A város — mint ismeretes — a múlt évben két új bérházat épített, az egyiket a Templom-téren, a másikat a Gyertyámos-uccában. Kétségtelen, hogy ez a két új bérház enyhített valamit a szegedi lakásszükségleten és nagy örömet okozott azoknak, akik elég szerencsések voltak ahhoz, hogy lakást kapjanak bennük. A nagy versenyben pillanatnyilag talán nem is törődtek azzal, hogy a város milyen magas lakbéréket szab számukra, a legfontosabb az volt, hogy végre tisztességes lakáshoz juthattak.

Örömről azonban nagyon lelohadt, amikor elérkezett az első lakbérnegyed. Kiderült, hogy a város olyan magas aranykoronás lakbéréket állapított meg, amelyek magasán tulszárnyalják a békebeli lakbéréket is. Hiába emeltük fel tiltakozó szavunkat ezek ellen az indokolatlanul magas lakbérrel szemben, hiába mutattunk rá arra a veszedelemre, amelyet ez a rossz példamutatás jelenthet, a tanács nem volt hajlandó a lakbér leszállítására, pedig — mint az *Berzenczey* Domokos műszaki főtanácsos egyik nyilatkozatából kiderült — az új bérházak lakbérjövédalma bőségesen fedezi az építkezési költségek annuitásait.

Az idén készült el a város legújabb bérháza a Szentháromság-uccában. Május elsején már be is költöztek a lakók. A tanács itt is magas házbéréket állapított meg, de lényegesen alacsonyabbakat, mint a másik két bérházban. A különbség a kétféle lakbér között körülbelül megfelel az aranykorona és a pengő közötti értékkülönbségnek. A Szentháromság-uccai lakások bére ugyanis ugyanannyi pengő, mint ahány aranykorona a másik két ház lakásainak a bére.

A Templom-téri és a Gyertyámos-uccai házak lakói most beadványt intéztek a tanácshoz és azt kérték, hogy a város szállítsa le a lakbéréket. Nem kívántak mást, csak annyit, hogy aranykorona helyett pengőt fizethessenek.

A hétfői tanácsülésen hosszú vita támadt a kérelem fölött. A tanács végül is úgy határozott, hogy nem teljesíti a lakók kívánságát, még pedig azért nem, mert a kérdéses lakásokért nagyon sokan folyamodtak, akik mind tudták, hogy milyen béreket kíván a város és azért sem, mert a tanács meg van győződve arról, hogy ezek a magasnak mondott bérek a lakások felszabadítása után nagyon alacsony bérekké válnak...

## A szerelmes cselédleány leugrott a második emeletről, de csak kisebb sérüléseket szenvedett.

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfőn reggel kévéssel hat óra előtt a Szentháromság-ucca 2. szám alatti bérpalota második emeletéről az udvarra vetette magát Bertus Katalin 23 éves cselédleány öngyilkossági szándékból. Az öngyilkossági kísérlet szerencsés kimenetelű volt, a cselédleány esés közben felakadt a földszinti falépcső korlátján és onnan lecsuszva ért a földre, úgy hogy csak kisebb zúzódásokat szenvedett.

Az életunt cselédleány báró Maasburg Kornél huszárezredesnél volt alkalmazva. Ebben a házban szolgált nővére is. A két testvér minden szabad idejét együtt töltötte és még nővére sem sejtette, hogy a fiatal cselédleány milyen szándék keresztülvitelén gondolkozik. Bertus Katalint mindenki szerény és dolgos leánynak ismerte és senki sem tudta, hogy mi késztette az öngyilkosságra. A házbeli elbeszélése szerint Bertus Katalin vasárnap

este összetalálkozott egyik katonai ismerősével, akivel egész délután együtt volt. Valószínű, hogy ismerősével összeveszett és efelett elkeseredésében határozta el, hogy öngyilkos lesz.

Az öngyilkosság idején még teljesen csöndes volt a ház. A legrás után a házbeliak a sikoltozás hangjaira azonnal előrohantak és első segélyben részesítették a szerencsétlen cselédleányt, aki abban a hiszemben, hogy meghal, elbucszott gazdasszonyától és nővérétől. — Isten veled, mondta, én meghalok... Ne haragudjon méltóságos asszony... nagyon jól bánt velem...

Az azonnal megjelent mentők még a helyszínen megvizsgálták a leány sérüléseit és megállapították, hogy az életunt sérülései nem életveszélyesek és csupán a fején és a karján szenvedett kisebb zúzódásokat. Az életunt cselédleányt azonnal beszállították a közközházba.

## Zolnai Béla Adyról a Dugonics Társaságban.

(A Délmagyarország munkatársától.) Abban az egyre jelentősebbé váló irodalmi harcban, amely több fronton megindult Ady körül, a szegedi egyetem tudós fiatal tanára, dr. Zolnai Béla, a szegedi Széphalom szerkesztője a Dugonics Társaság vasárnapi ülésén igen érdekes nyilatkozatot tett. A kettészakadt irodalom címen tartotta meg székfoglalóját, amelyre főképpen fiatal lányok és ifjak sereglettek.

Zolnai Béla a modern szellemtörténet teljes vértetében válaszolt Berzeviczy Albert és Vojnovits Géza támadásaira, amelyekkel Adyt és társait legutóbb illették. Zolnai Béla különösen Ady magyarságával foglalkozott és versei alapján kimutatta, hogy Ady legmagyarabb költőink egyike, hogy mélyen átértékelte és csodálatosan megdölgölte a magyar fátumot, előre látta a magyar tragédiát. Tanúságot tett amellett, hogy a nagy háborúban magyar katonák vigasztalódtak Ady versei mellett, amelyeket imádságnak érezték és sokan haláluk hős halált ez imádságokkal ajkukon.

Zolnai szerint Baudelaire és Verlaine, akiknek követésével vádolják az öregek Adyt, már régen akadémikus francia klasszikusok lettek hazájukban. Olyanok neheztelnek Adyra Páris rajongása miatt, akik éppen most jöttek Svájcba, vagy most indulnak a Riviérára. Ha a destruktív felelősség kérdését felvetjük, ne feledjük, hogy a tisztas Budapesti Szemle hozta el közénk Verlainet Kozma Andor tolmácsolásában. Pekár Gyuláról, aki szombat este ugyanazon a helyen Petőfi szellemében hirdetett keresztészaháborút „nyolcszáz ezer kommunista szellemű tanító” ellen még a

múlt század végén, mint destruktív dekadens író kapott ki a *Katolikus Szemle* hasábjain.

Zolnai ezután kijelentette előadásában, hogy igenis régi magyar irodalmi hagyomány a rebellis kuruc szellem, amelyet Ady a *prédikátoroktól, Csokonaitól és Petőfitől* kapott örökségbe. Igaza van Babitsnak, — mondotta — aki a békejohobot kínál Berzeviczyt megkérdezi: ha a moderneket hazaárulóknak tekintik, akkor miért akarnak kezét fogni velük?

Erre a szegedi egyetem egyik idegen nevű filológusa megjegyezte:

— Hát azok is ők! — majd rövid habozás után méltatlankodva hagyta el a termet.

Zolnai Béla ezután érdekesen fejtegette, hogy a költészet csak a szabadság levegőjében élhet, hogy a költők legszentebb joga érzésben és gondolatban nem respektálni azokat a tilalomfákat, amelyeket a társadalom, a morál, a hatalom állít a halandók elé. Éppen az a költő legnagyosabb rendeltetése, hogy a bennünk szunnyadó, vagy elnyomott nagy érzéseknek hangot ad. Az előadó kikelt az ellen az új pogányság ellen, amely fél a nyugati kultúrától, amelynek humanizmusa a magyarság öröksége lett ezen a földön.

Zolnai Béla rendkívüli tudással és mélységes meggyőződéssel teljes előadását különösen a hálás és lelkes fiatalok hosszantartó tapsokkal jutalmazta.

A felolvasó ülés másik száma Raggambby Andrásnak két novellája volt, amelyeket dr. Szalay József mutatott be.

## A hatóság, a tiszt főorvos, a skandináv és a szegedi újságírók.

Hétfőn délután Szegedre érkezett néhány svéd és norvég újságíró. A külügyminisztérium megkeresése folytán a hatóság kénytelen volt tudomásul venni, hogy rövid ideig, nem egészen huszonnégy óráig nemcsak az itteni újságírók fogják rontani a szegedi levegőt, sőt odáig is leereszkedett, hogy gondoskodott a skandináv újságírók fogadtatásáról és kalauzolásáról. Ezzel a szereppel természetesen dr. Wolf Ferenc tiszt főorvost bízta meg, aki tudvalevőleg mindannyiszor közreműködik, valahányszor olyan hölgyek, vagy urak érkeznek Szegedre, akiknek itteni tartózkodásánál szerepet kell vállalnia a hatóságnak, még pedig a hatóság valamelyik olyan tagjának, aki beszél legalább egy idegen nyelvet is.

Ez eddig valahogyan rendben lenne. Bátorodunk mégis megkockáztatni azt a vélelmet is, hogy éppen újságírók fogadtatására nem a tiszt főorvosnak kellett volna megbízást adni, akiről köztudomású, hogy nem tulságosan rokonszenvezik a sajtó munkáival. Dehát a hatóság kénytelenségből vállalta ezt a szerepet és a körültekintést meg a tapintatosságot talán épp azért nem tartotta szükségesnek, mert újságírókról volt szó. Kizárólag ennek tulajdonítjuk, hogy úgy a polgármester, mint a tiszt főorvos megelégedtek arról, hogy Szegeden nagy újságíró gárda dolgozik és hogy illet, eselleg nem is ártott volna azokat is bevonni a fogadtatás és kalauzolás nekünk igazán nem kedves, sőt terhes és fáradtságos munkájába. Merjük azonban állítani, hogy az újságírók ismét igen értékes szolgálatot tudtak volna tenni a városnak, de a hatóság, rövidlátása és elfogultsága miatt, ismét elfelejtette a város javára gyümölcsöztetni azt, amit az újságírók tudtak volna nyújtani. A bűnünket beismerjük. Az újságírók között aránylag szép számmal vannak, akik idegen nyelveket beszélnek. El-elutazgatunk az ország határain túlra is. Akadt volna köztünk, aki tud angolul, sőt tessék elképzelni ezt a perfidiát, még olyan újságíró is akadt volna, aki svédül tud.

Mosolyogva tértünk volna napirendre efelett a város érdekei szempontjából vaskos tévedés felett, ha nem kellene azzal számolni, hogy a közönség keresni fogja a skandináv újságírók fogadtatásánál és kalauzolásánál a szegedi újságírókat. Meg kell tehát mondanunk, hogy a hatóság megint mulasztást követett el és rá kell mutatnunk arra, hogy az állandóan lappangó és minden kínálkozó alkalomkor kibuggyánó harag ellenünk azért van, mert kritikával kísérjük a hatóság működését és mert nem vagyunk hajlandók deferálni annak az álláspontnak, hogy a város érdekeinek árt, aki a hatóság ballépéseire, hibáira, tévedéseire rámutat. A kritikának ezt a jogát és kötelességét semmi körülmények között sem vagyunk hajlandók feladni. Ha pedig azt hiszi bárki a városházán, hogy az ilyen vénkisasszonyos tüszurásokkal sikerül csak megkarcolni is önértetünket, annak meg kell mondanunk, hogy itt legény mindenki a maga helyén, hogy tanulunk, tapasztalunk és dolgozunk annyit, mint a városházi nagyurak és hogy minden egyes ilyen hatósági megnyilatkozásnál rezignációval állapítjuk meg és könyveljük el, hogy hiába, gyökeres személyi változások nélkül nem lehet segíteni azon a mostani szellemén, amely olyan sokat, de nagyon sokat árt a városnak.

**Időjárás.** A Meteorológiai Intézet jelenti: Hazánkban tulnyomóan derült és száraz az idő. A hőmérséklet maximuma általában normális, minimuma egyes helyeken a rendesnél alacsonyabb volt. Jólát: Egyelőre meleg és inkább száraz idő, helyi zivatarokkal.

**Szeged-Csongrádi részvények**  
utáni  
**elővételi jogokat vesz és elad**  
Kelen Hugó bankháza.